

BARBU

menighetsblad

Nº2
2024

GLIMT FRA BARNEHAGEN side 9

BESØK PÅ ELLENGÅRD side 16

MENIGHETSHUSET 50 ÅR side 10

SABIMA - KAMPEN MOT NATURTAP side 4

DEN NORSKE KIRKE

Barbu menighet

Barbu menighetskontor
Kontortid: tirsdag-fredag kl 10-14
Nyli Terrasse 4, 4844 Arendal
tlf 37 06 11 02
barbu.menighet@agderkirken.no

Kirkevergen i Arendal
Stoaveien 14, 4858 Arendal
Postboks 123, 4891 Grimstad
tlf 37 01 35 80

Sokneprest
Gjerulf Noddeland
tlf 37 06 11 04
gjerulf.noddeland@agderkirken.no

Kapellan
Sissel Alsvik Øygarden
tlf 464 12 359
sissel.alsvik.oeygarden@agderkirken.no

Menighetssekretær
Marthe Espeland
tlf 37 06 11 02
marthe.espeland@agderkirken.no

Organist
Leif Rino Muller
tlf 992 29 557
leif.rino.muller@agderkirken.no

Diakon
Anita Johnsen Våge
tlf 977 16 469
anita.johnsen.vage@agderkirken.no

Trosopplæringskoordinator (permisjon)
Vibeke Marie Tobiassen

Kirketjener/Trosopplærer (vikar)
Siri Andersen Nærdal
tlf 412 40 808
siri.andersen.naerdal@agderkirken.no

Ungdomsarbeider
Hannah Johansen
tlf 904 77 126
liv.hannah.johansen@agderkirken.no

Styrer i Nyli Barnehage
Kirsten Løschbrandt
tlf 37 02 25 53 / 926 84 750
kirsten@loschbrandt.com

Menighetsrådets leder
Arve Alsvik
tlf 402 49 939
arve61@gmail.com

Bankkonto Barbu menighet
3000.30.54973

Vipps: **107908** (Barbu sokn)

Alle gaver går til drift av menigheten, menighetshuset, og for å opprettholde aktiviteter! Gaven må gjerne merkes. Alle bidrag mottas med takk!

Forside: Barnehagen på pinsesamling i Barbu kirke
(Foto: Siri Andersen Nærdal)

Kapellan
Sissel Alsvik
Øygarden

FOTO: JON PRØIS RUSTAND

Omsider blir det sommer!

«Så grønn en drakt, så rik en duft har smykket dal og enger» synges over det ganske land i disse tider. For det føles ofte som en kamp å komme seg til vår, sommer, sol og varme. Og når vi omsider når frem, fyller naturen oss med glede: «Hør lundens sus og bekkens brus forkynne hva som kommer.» Spesielt etter en vinter som i år. Spesielt når man har uroet seg litt for om blomstene ville greie å finne frem under all snøen; om isen vil rekke å tine over bekkene. Men omsider ble det altså sommer.

Og vi gleder oss uforbeholdent; i to vers. For vi vet jo at det vil ta slutt. Like fullt som sommeren kom, vil den gå over. Det er nesten så en glemmer det, når man gir seg i kast med de første to versene, at det tredje også er på vei: «Som blomst og løv blir muld og støv, skal vi og verden fare, men Herrens miskunn vare.»

Sommeren har endelig kommet. Snart er den over. Dette vil fortsette, år etter år, til den gangen det ikke gjør det mer. Til vinter, vår, sommer og høst blir noe fjernt og

verdslig. For «alt kjød er gress og flyktighet det tæres fort av elde.» Men så husker vi at: «kun du, Treenig majestet, er evig i din velde,» og plutselig spiller det ikke så stor rolle hva som skjer her på jorda, for «min venn er min, og jeg er hans, vår kjærlighet skal vinne!»

Betyr dette at vi skal slutte å bry oss med årstidene gang? At vi skal slutte å bry oss med blomster og bekker og se frem mot Himmeriket? På ingen måte. «Snart skaper Gud en sommer uten make og gir oss alt tilbake,» og det er vel og bra, men vi har fortsatt mye liv igjen å leve og enn så lenge holder det i massevis med fuglekvisper på morgenvisten og løvetann i veikanten.

«Så grønn en drakt» er en vakker salme med en munter melodi og den tar for seg hele livets gang, fra spenningen ved å gå fra én årstid til den neste, til løftet om Himmeriket og alt det vil bringe. Så jeg ser frem til å synges denne salmen igjen om ett år og ti og femti. Og jeg gleder meg til å se om disse somrene kan måle seg med den vi har i vente. Den som er uten make.

Et forunderlig bilde

Dette er bakgrunnsbildet på pc-en min for tiden. Jeg har tatt det selv, og jeg innrømmer gjerne at jeg er godt fornøyd med det. Jeg ser det naturlig nok hver gang jeg logger meg på, og hver gang løper den samme tankerekka gjennom hodet mitt.

Første tanke

Først tenker jeg på hvor vakkert motivet er, med de myke fargene, de grønne plantene foran, sjøen midt i bildet og fjellene i bakgrunnen. En får lyst til å sette seg på en benk, se solnedgangen til ende og bare nyte freden og roen bildet forteller om.

Annen tanke

Så tenker jeg tilbake på minnene fra den fine ferien i fjor da jeg tok bildet. Vi var i Jordan og opplevde en fantastisk uke fylt av spennende kultur og flott natur i et gjestmildt og hyggelig land.

Tredje tanke

Og så tenker jeg på hva bildet egentlig viser.

Sjøen der nede er Dødehavet, innlandshavet der ingenting kan leve, og som er så salt at vannet nesten dytter en opp hvis en prøver å bade i det. Plantene i forgrunnen vokser der bare fordi noen har plantet dem og vannet dem for turistenes skyld. Og fjellene i bakgrunnen er den okkuperte vestbredden. Palestina. Eller Israel. Det kommer an på hvem en spør. Et av de mest konfliktfylte områdene i verden, med hat

og mistro nok for millioner av mennesker både i og utenfor Midtøsten. Det er det jeg har tatt bilde av.

Siste tanke

Og til slutt tenker jeg på hvor vakkert det likevel er, for det er det jo. Det er en utrolig vakker verden vi har, og det slutter ikke å være sant selv om vi mennesker oppfører oss ganske lite vakkert mot hverandre. Forunderlig nok.

Tekst og foto: Bjørg Øygarden

Bjørg
betraktninger

Penger har i flere tusen år vært konkrete gjenstander. Som barn på 1950-tallet kostet en «gutteklipp» på meg kr 3,-. Dette var også normal «sats» som bursdagsgave til en 8-åring. Barns egne penger havnet som regel raskt i en sparebøsse eller «sparegris», oppildnet av Alf Prøysen barnetemesang om den daglige 1-øre som fylte sparegriser landet rundt. Ukentlig kunne vi ha med penger på skolen og sette dem i «Skolesparebanken» som klasseforstanderen bestyrte.

Det skjedde i de dager...

Men i Arendal fantes også «falskmyntere». Nylig dukket ca 30 «sølvpenge» opp i en støvet kasse etter nærmere 70 år på loftet i en velbrukt pengepung som guttungen hadde fått bruke. Lekepenge...ja, men hvorfor ikke? Det var jo kontant betaling nær sagt

over alt i en vanlig husholdning og med lønningspose på fredag. Mye småindustri rundt om i byen virket som magneter på smågutter. Jeg vokste opp i nybyggerstrøket Håveheia, den gang i Barbu sokn. Nede i Bløtekjær laget fabrikken «Perfect» vaskemaskiner. Der ble det stanset ut hull i blikkplatene til rør og ledninger, og metallbitene – runde og blanke – havnet i avfallsdunken på utsiden i gata, ulåst og absolutt tilgjengelig for nysgjerrige smågutter. Vi fikk ikke være med «de store gutta» og kaste på stikka, og hadde heller ikke råd til slikt før vi nærmet oss konfirmasjonsalder og fikk småjobber her og der. Men pytt, Perfects skattkiste ble plyndret uten alvorlige konsekvenser, hverken moralsk eller økonomisk.

Noen modige prøvde seg kanskje på myntspillautomatene her og der? Disse mynte-

ne liknet svært på den tids 50-ører. For en slik fikk vi den gang kjøpt 10 stk 5-øres karameller, altså en måneds lørdagsbar-netimegodteri!

Og 30 ekte sølvpenge - de lærte vi om på søndagsskolen!

Tekst og foto: Osmund Fiskaa

FOTO: CHRISTIAN STEEL, SABIMA

Naturtap: SABIMA - en hovedaktør i kampen

Gutten Christian Steel padlet over Mørlovsvannet og videre inn gjennom trange kanaler og bekker, passerte Nordvannene og Brattebergs-lona, mer og mer ville og uberørte ble omgivelsene - han var oppslukt og fylt av denne følelsen. Skogen stod tett ned mot vannet, fjerne fuglelyder hørtes og små drypp fra årene bare understreket villmarksfølelsen. Han var 11-12 år og på tur i kano med sin far, snart skulle det sterke minnet få en avslutning som gjorde det enda mer kontrastfylt.

Aller innerst, der Nordvannet ender mot Såbufloget og Nordheia, og kanoen med sine to padlere skulle snu i det villeste av skogområder i Arendal kommune, fikk Christian se det han minst av alle ting ventet seg: en skogsbilvei.

Christian sitter og forteller meg dette nå, godt 40 år senere, etter at jeg spør ham om hva det var som vekket ham for betydningen av naturtap både personlig og eksistensielt. Kanskje har denne opplevelsen vært bestemmende for livsvalget hans - i alle fall ble han biolog med fugler som spesialitet og kjemper nå en årelang kamp mot naturtap som generalsekretær i SABIMA, en miljøorganisasjon som representerer de biologiske foreningene i landet.

natur-
hjørnet

Vi har akkurat vært til stede på Åpent møte om naturtap i Arendal bibliotek, tirsdag 30. april med stinn brakke av naturopptatte folk av mange avskyninger, stor stemning, gode foredrag og til og med korsang fra Eydehavn mannskor. Virkelig en oppløfta stemning - ikke fordi alt står bra til - men fordi innledere og samtalepartnerene Rune Sævre og Christian Steel klarte å bære videre fram den stemningen som er mer eller mindre allmen for tiden: at naturtapet er påtrengende og at svært mange skjønner viktigheten av å gjøre noe med det.

Christian er en opptatt mann og mye brukt som foreleser og debattant i landsdekkende radio og tv og gjør det godt: han har en egen evne til å komme med innlegg som opplyser og overrasker, som uten å provosere personer, skaper klarhet, til og med håp om at vi kan gjøre forbedringer.

Ekstra gøy at han virkelig er en av våre egne, vokst opp i Barbu, gått i Klubben og fortsatt har sine foreldre i området. En viss statsminister som har hytte i området, er også tatt med på befarings i skog mark og sikkert godt bearbeidet og påvirket av Christian.

Jon Prøis Rustand

FOTO: CHRISTIAN STEEL, SABIMA

Elevine Heede - liv og tekster

Nevner du navnet «Elevine Heede» kan reaksjonen kan fort bli enten et spørsmåltegn eller et undrende blikk, selv blant mennesker som det er grunn til å tro har et forhold til salmer og kristne sanger. For mange er det enten et navn man slett ikke har hørt, eller som vekker såpass vage assosiasjoner at man ikke våger å gi seg i kast med en samtale om emnet. Navnet virker litt fremmedartet også – det fortelles at en annonsør i NRK skal ha sagt, etter en radioandakt, at salmen man hadde hørt var skrevet av «Elewyn Heed».

Hun ble født i Arendal 15. september 1820. Da hun ble døpt hjemme dagen etter, fikk hun navnet Elevine Randa. Elevine var «hun i midten» i en søskenflokk på tre, med en bror på hver side: Anders, født i 1818, og Daniel, født i 1825. Barndomshjemmet hennes lå i det som den gang het Barbukleiv; i dag Juelskleiv. Dette huset er nå revet.

Foreldrene hennes var urmaker Conrad Heede, 56 år, og hans hustru Sara, født Juell, 25 år gammel. Dette var urmakerens andre ekteskap. Det første hadde vært barnløst. Ingen av de tre barna i andre ekteskap var gift eller hadde etterkommere.

Fram til hun var 54 år levde Elevine et forholdsvis stille liv i Arendal, dels som lærer ved en skole for jenter, dels ved å gi privatundervisning i språk og musikk og dels ved å oversette oppbyggelige fortellinger for barn og gi dem ut i små bøker. Da hun i 1874 brøt opp og flyttet til hovedstaden var både foreldrene og begge brødrene døde for lengst.

Det var i løpet av de siste åtte-ni siste årene av sitt liv (døde 6. mars 1883) hun utførte det som må kunne kalles et livsverk. Årsaken til oppbruddet var at hun var blitt tilbudt en stilling som språklærer ved Metodistkirkens presteseminar, kombinert med redaktøransvar for Metodistkirkens barneblad. Samtidig ikke bare redigerte hun salmeboka «Zions Harpe», men skrev og oversatte salmene i den.

På «pallplass»

Skulle man sette opp en liste over de kvinnelige salmediktere fra det 19. århundre som har betydd mest for salmesangen i norsk og nordisk sammenheng, hører Elevine Heede helt klart hjemme på denne. Fanny Crosby og Lina Sandell er nok de to man først vil komme på, men på tredje plass bør Elevine Heede stå. Skal man holde seg til nordiske navn, må Fanny Crosby i utgangspunktet vike, men samtidig er Elevine Heede den som har gitt norsk språkdrakt til svært mange av de tekstene vi gjerne forbinder med nettopp Fanny Crosby.

Det er skrevet lite om Elevine Heede. Hun er omtalt i en rekke samleverk, men det er stort sett korte omtaler som bærer preg av å ha vært henvist til de samme kildene og hvor man nok også til dels har skrevet av hverandre. Noen rene feil er blitt videreført på den måten, som det at Elevine Heede var enebarn, som noen hevder. Boka som Gaveca Forlag ga ut i 2020 er dermed den første og hittil eneste litt brede presentasjonen av Elevines liv og hennes verk.

Det er et verk som omfatter *mer enn 200 salmetekster*. De fleste av disse er oversettelser. Her kan nevnes «Hvilken venn vi har i Jesus» (1877. NOS nr. 343), «Jeg vil prise min gjenløser» (1881. NOS nr. 346), «Søk de forvillede», «Gå meg ei forbi, å Jesus» - og en lang rekke andre.

Av hennes egne tekster, er «Ånd fra himlen» mest kjent, sammen med «Den himmelske lovsang».

Åpningsalmen

Det er ikke få gudstjenester i norske kirker, frimenigheter og andre kristne sammenhenger som i løpet av et år enten åpnes med avsluttes med at menigheten synger «Ånd fra himlen, kom med nåde» (1879. NOS nr. 574). Den står i de aller fleste sang- og salmebøker som har vært gitt ut i Norge helt siden den sto i utgaven av «Zions Harpe» fra 1879, da med tittelen «Hør vor Bøn».

I tillegg til teksten, laget hun også melodien. Både tekst og melodi, så vel sammen som hver for seg, har tålt de nærmere 150 år som er gått siden de ble til.

Med unntak av Metodistkirkens salmebok, står salmen med tre vers i alle de sang- og salmebøker som er i bruk i dag og hvor den er med. Men i originalutgaven hadde den fire vers. Det som i utgangspunktet var salmens tredje vers er blitt sløyfet. Det kan ha sammenheng med at verset slutter slik: «Nå fra himlen ild du sende: Døp oss her med Åndens dáp».

Litteratur: Enstad, Nils-Petter: Elevine Heedes vei. En salmedikter fra Arendal (Gaveca forlag, 2020).

FOTO: METODISTKIRKEN I NORGE

«Den himmelske lovsang» - metodistenes nasjonalsang

Salmen «Den himmelske lovsang» har alltid hatt stor plass i hjertene til i hvert fall norske metodister. Uttrykket «Metodistenes nasjonalsang» sier sitt om det.

I de fleste norske sang- og salmebøker der denne sangen er med, er James R. Murray kreditert som opphavsmann både for tekst og melodi. Når det gjelder melodien, er dette trolig korrekt. Men tross iherdige forsøk fra flere salmehistorikere, har ingen klart å finne en engelsk tekst, signert Murray eller andre, som kan være den opprinnelige teksten til «Den himmelske lovsang». Det er kanskje derfor på tide å slå fast at dette er en original tekst fra Elevine Heedes penn; det fortjener både hun og sangteksten.

Minnesmerke

Minnesmerket som sto på Elevine Heedes grav i hovedstaden ble slettet da Sofienberg kirkegård ble avvirket på 1930-tallet. Men i hjembyen sin har hun fått et annet minnesmerke, og det er et minnesmerke hun er helt alene om som en kvinnelig salmedikter: Hun har fått en gate oppkalt etter seg. Ved den store kommunesammenslåingen på 1990-tallet ble det plutselig noen dubletter med tanke på veinavn. I Arendal førte det blant annet til at man plutselig hadde to gater som het Ekornveien. Da fikk den ene av dem et nytt navn: Elevine Heedes vei.

Det viktigste minnesmerket er likevel tekstene hun etterlot seg, både hennes egne salmer og de mange oversettelsene.

Tekst og foto: Nils Petter Enstad

Tre konfirmanter som liker å hjelpe til i gudstjenesten

Dersom du har deltatt på gudstjeneste i Barbu kirke siste året, vil du sannsynligvis ha opplevd konfirmanter som har deltatt aktivt i gudstjenesten, som såkalte **medliturger**. Det betyr at på hver gudstjeneste er det tre-fire konfirmanter som er aktivt med og leder gudstjenesten sammen med presten. Barbu menighetsblad har tatt en prat med tre av disse for å høre hvordan det har vært.

Mina Ytrehus (15), Iselin Pettersen (15) og Oliver Bugge Jonssen (14).

- Alle konfirmentene skal være med å delta med oppgaver minst to ganger. Totalt skal vi delta på 8 gudstjenester. Da er konfirmasjonsgudstjenesten og andre obligatoriske gudstjenester også regnet med. Det betyr at vi også skal være til stede på to gudstjenester hvor vi ikke har noen oppgaver.

- *Jeg starter med deg, Mina. Hvordan har det vært, synes du, å hjelpe til under gudstjenesten?*

- Det har gått ganske greit.

- *Hva har du gjort?*

- Jeg har vært med å dele ut nattverd, lest bibeltekst under dåpen og ellers gjort litt forskjellig. Jeg synes det har vært fint.

- *Har du grudd deg?*

- Nei.

- *Hva med deg, Iselin. Hvordan synes du det har vært?*

- Jeg synes det har vært koselig. Jeg var med på en gudstjeneste på menighetshuset og en i kirka. Den på menighetshuset var familiegudstjeneste – med karneval. Den var litt mer for barn. Det synes jeg var fint. Den i kirka var med dåp. Jeg har tent lys, lest litt. Jeg husker ikke helt, men det har gått veldig fint.

- *Du har heller ikke grudd deg?*

- Nei, jeg føler meg trygg når jeg skal si noe.

- *Du da, Oliver, hvordan synes du det har vært?*

- Jeg har vært med å bære inn korset, i starten på gudstjenesten. Så leste jeg bibelteksten om Jesus som elsker alle barna, under dåpen, husker jeg. Så skulle jeg

OLIVER BUGGE JONSSEN, MINA YTREHUS OG ISELIN PETTERSEN (FOTO: SIRI ANDERSEN NÆRDAL)

hjelpe til under nattverden, det gikk ikke så bra. Jeg skulle holde opp vinen og da jeg skulle sette den på alteret igjen, klarte jeg å miste den slik at det rant vin utover hele alteret. Det var veldig flaut, selv om det visstnok bare var presten som sto ved siden av meg som så det. Og kanskje noen til...? Presten gav meg et «dødsblikk». Men vi fikk tak i ny vin og det gikk greit. Men særlig gøy var det jo ikke.

- *Men ellers da, synes du det har vært greit å være med å hjelpe til?*

- Ja, jeg synes det.

- *Hvordan synes dere sånn ellers om det å være på gudstjeneste? Det varer jo en stund. Det synges salmer og menigheten deltar i det vi gjerne kaller for liturgi. Det leses bibeltekster og det er preken.*

- Vi synes det har vært fint. Fint å være der med venner. Men det er litt tidlig på dagen, siden det er søndag.

Alle er de enige om at det er en god opplevelse å være med å bidra i kirka.

- Vi blir en del av menigheten. Det gir en god følelse. Når vi først kommer oss dit er det fint.

- *Men hva tenker dere om gudstjenesten og hvordan den er «lagt opp»? Kunne den vært mer moderne?*

- Nei, vi synes det er fint at den er tradisjonell.

- *Er dere enig om det?*

- Ja.

- *Hva med kirkekaffen da, stikker dere av eller er dere med på den også?*

- Vi er med på den. Det synes vi er koselig. Vi har jo spist frokost før vi kommer, men det er godt med litt å spise og drikke etter at vi har bidratt i gudstjenesten. Så prater vi litt med de som er der. Det er mange som har lyst til å høre hvordan det er å være konfirmant i kirka. Det synes vi er fint.

- *Får dere skryt?*

- Ja, vi får masse skryt for at vi er med i gudstjenesten. Mange setter pris på det.

- *Hva synes dere har vært finest å være med på?*

Mina og Iselin svarer raskt: - Dåpen. Det synes vi har vært fint å være med å hjelpe til med.

- *Og du, Oliver?*

- Jeg synes det å bære korset når gudstjenesten starter. Å være korsbærer synes jeg har vært fint.

Menighetsbaldet takker for praten og ønsker Mina, Iselin, Oliver og alle de andre konfirmentene en fortsatt fin konfirmant-tid. Rannveig Aas Olsbu

FOTO: VON KOMMUNIKASJON/DEN NORSKE KIRKE

Om konfirmantkullet 2024

Noen har kanskje lagt merke til grupper med kappekledd ungdommer i de fleste gudstjenestene våre? I så fall har du fått øye på en liten håndfull av årets konfirmanter. Disse har byttet på å være medhjelpere siden februar og har dette som en liten del av det obligatoriske opplegget for å bli konfirmert i høst.

Ca. annenhver tirsdag har 29 ungdommer møtt opp på menighetshuset for å få undervisning om tro, tvil og livet generelt. De har spist sammen, lekt sammen og lært sammen. De går på tre forskjellige skoler og har varierte forhold til Gud og kirka, men stiller uansett opp og deltar. Og 19. mars gikk de fra nabolag til nabolag og samlet inn penger til Fasteaksjonen og Kirkens Nødhjelp; i pøsregnet.

Nå nærmer vi oss slutten av undervisningsopplegget vårt og vi rundet av med en samtalegudstjeneste 9. juni der alle konfirmentene deltok, og fire av dem ble døpt. Nå blir det et lite opphold før vi drar på Skjærgårds sammen i juli. Når vi så møtes igjen til høsten er det bare konfirmasjonen som gjenstår og jeg gleder meg stort til å få velsigne og be for de 29 kappekledd ungdommene 31. august og 1. september.

Sissel A. Øygarden

KONFIRMANTER I BARBU KIRKE 31.8 OG 1.9.2024

Anine Ramse Knutsen
Brage Holm Rønningen
Erlend Rønås
Henrik Seiersnes
Håkon Auale Lundvall
Ida Skotkjerra Salvesen
Iselin Pettersen
Jakob Klubbenes Weiby
Kamilla Evensen Reinfjord
Katy Mwavua Skjeggedal
Lukas Hansen
Magnus Ryvoll Christiansen
Mari Morland Gjoseid
Maria Tinneland Høgstli
Marie Lauvrak
Marcus Øygarden Pedersen
Markus Loga Gjerde
Maya Drivdal Drage
Melissa Tellefsen
Mina Ytrehus
Odin Drage
Oliver Edvard Bugge Jonssen
Pia Johnsen
Rasmus Birkeland Evensen
Sanna Lindstrøm Aslaksen
Silje-Andrea Josephsen Skarning
Siri De Presno Tangstad
Torbjørn Thorstensen
Vegard Kåsi-Nysæter

Høstens konserter

Her er en oversikt over konserter første del av høsten 2024 med tilknytning til Barbu:

Under **Arendalsuka** har organist Leif Rino Muller også i år ansvar for Lunsjkonserter i Trefoldighetskirken. I år har han fått med seg **Thomas Fianbakken** tirsdag 13. august, **Arendal Demenskor** onsdag 14. august og **Elin Børud** torsdag 15. august. Alle konsertene starter kl 11.30 og er helt gratis!

I oktober blir det to konserter og en salmekveld i Barbu kirke:

Søndag 20. oktober blir det En times tid med **Froydis Grorud**, **Hilde Sveta** og vårt eget **Prosjektkor**.

FOTO: MORTEN BIERKJ

Tirsdag 22. oktober inviterer **Barbu Kantor** igjen til salmekveld, og lørdag 26. oktober kommer mannen bak NRK-suksessen Demenskor, **Kim Wigaard Johansen** for å ha konsert for og med oss.

Følg med på hjemmesiden vår og på Facebook for ytterligere info og flere konserter som måtte dukke opp!

Velkommen til en flott konserthøst i Barbu kirke! Leif Rino Muller

Blir stua di litt liten til selskapet eller møtet? Husk at det går an å leie Barbu menighetshus!

LITEN SAL

STOR SAL

KJØKKEN

PEISESTUE

Stor sal (80 plasser) inkl kjøkken 2.500,-/dag | Liten sal (40 plasser) inkl kjøkken 2.000,-/dag | Begge saler inkl kjøkken 3.500,-/dag
Ekstra dag til rigg/rydd 500,- | Peisestue inkl kjøkken 700,- | Peisestue til barneselskap 500,-

Kontakt menighetskontoret på 37 06 11 02
eller janicke.jacobsen@agderkirken.no

DEN NORSKE KIRKE
Barbu menighet

Bok å lese:
"EKKO"
av Lena Lindgren

Sosiale medier - "Grådigheten er problemet"

«Jeg våknet en morgen og grep etter telefonen som vanlig, for å finne ut hva som hadde skjedd i løpet av natta. Så følte jeg plutselig et ubehag ved det hele.»

Følelsen trigget refleksjoner om hva teknologien gjør med oss og hvordan den gjør det, og endte med at Lena Lindgren reiste til Silicon Valley i California og tech-gigantenes hovedkvarter: Facebook og Google, Apple og Instagram, Twitter, Netflix og YouTube.

Slik presenteres *Lena Lindgren* og hennes bestselgende og kritikerroste bok «EKKO. Et essay om algoritmer og begjær» av lokalvisen etter møtet med et fulltallig publikum under Bjørnsonfestivalen i Molde i september.

Uroen og suget – når vi griper mobilen, begynner å scrolle, til vi kjenner dopaminet i hjernen - har vi vel alle opplevd? Lindgrens egen avhengighet ble sporen til den svært aktuelle boka.

Selvdyrking, som greske guder

Journalisten lar oss lesere følge Lindgren på reisen til Silicon Valley og til møtet med bokelskende festivaldeltakere: Lena slipper ikke inn noe sted, men reisen blir ramme for refleksjoner – der Ekko og Narcissus fra gresk mytologi blir bilder på selvdyrkingen i vår tid, og en måte å snakke om teknologi på «med menneskespråk». Narcissus forelsket seg i sitt eget speilbilde og illustrerer «meg, meg, meg»-fokuset i sosiale medier.

– Når vi blir speilet, skjer et kraftfullt møte som kan sette virkeligheten ut av spill. Ekko var en plaprende nymfe som ble dømt til bare å kunne gjenta det andre sa. Hun gjør som algoritmene i sosiale medier og serverer oss tilbake i en uendelig loop stadig mer av det vi har uttrykt at vi liker eller misliker.

FOTO TRYKES MED TILLATELSE FRA JOURNALIST MARI THEENGRONSDALS BUDSTIKKE

– Ekko og *Narcissus* dukker opp i samtiden som konkrete personer. Influenseren kunne man tenke seg er Narcissus, men jeg ser henne mer som en som kopierer andre.

Stammer og fiender

Det vi uttrykker på nett at vi liker, fører oss sammen med likesinnede i «moralske stammer». Det vi uttrykker at vi misliker, viser oss hvem «fienden» er. Dermed vil Ekko både samle og spre, skape fellesskap og konflikter. Lindgren ser teknologien som en forlengelse av menneskenaturen, noe som forsterker både våre gode og dårlige sider.

Aper etter hverandre

En teori Lindgren bruker til å forklare mye av det som skjer i sosiale medier, ble tenkt ut av René Girard, født for 100 år siden. Læreren på Stanford-universitetet mente at mennesket slett ikke er fornuftig og selvstendig, slik vestlig kultur lærer oss. Tvert imot. Han mente at vi lærer av andre hva vi skal begjære. Denne etterapinga kalte han *mimesis*.

– *Det mimetiske begjær* handler om at vi er ekko-mennesker, vi vil ha det andre har. Men dette flokkinstinktet stikker så dypt at vi skjuler det for oss selv.

Syndebukkmaskiner

Neste trinn er *mimetisk rivalisering*, når vi mennesker havnet i konflikt om det «alle» trakter etter. Mimetisk krise er når samfunnet er i ferd med å bryte sammen og det blir alles kamp mot alle. – Det er da syndebukk-mekanismen trer inn, og alle vender seg mot én. Det ser vi mye i sosiale medier, at én skal «henges». Sosiale medier er syndebukk-maskiner.

Grådighet

Aksjonærene i big tech har blitt ubegripelig rike på å fange og holde på oppmerksomheten vår. Som kjent: «Hvis det er gratis, så er du ikke kunden. Du er

produktet.» Og produktet, det er oppmerksomheten vår som stilles til disposisjon for annonsørene.

– Reklamebransjens våte drøm er å få øyekontakt med hver og en av oss, sa Lindgren. I boka skriver hun om «eyeballs» - antall øyeepler som stirrer på skjermen - som selges til høystbydende på reklameauksjoner på nett.

For hvert par øyne vet plattformen – fordi de overvåker oss – vår adresse, kjønn, alder, tro, interesse, sympatier og antipatier. Den kunnskapen bruker de til å vise oss annonsene de tror vil virke på oss, og å skape et «engasjement» som får oss til å gi skjermen enda mer oppmerksomhet, for så å kunne vise oss enda flere annonser. Lindgren er kjemperkritisk til selve forretningsideen, oppmerksomhetsøkonomien. – Men å være imot algoritmer, det er meningsløst. Algoritmer gjør det de programmeres til. Det er først og fremst grådigheten som er problemet.

– Hva gjør vi med dette?

– Det er vanskelig. Men jeg tror på regulering. Det er miljøer i Norge - Data-tilsynet og Forbrukerrådet - som jobber knallhardt for å tøyte big tech. Det gjør de i det stille, med mye kompetanse. De er helter, jeg blir rørt når jeg tenker på det, sier Lindgren. – Det gjøres mye arbeid med regulering i Norge og EU, og jeg har tro på at dette kan få bukt med de dårlige sidene av teknologien.

Ingen av oss slipper unna virkningene av denne teknologien, hun selv inkludert. På spørsmål om hvilke sosiale medier forfatteren foretrekker i dag, svarer hun: – Jeg er disponert for å havne utpå, så jeg er ikke der særlig mye. Jeg blir lett sugd inn. Jeg liker å se bilder av andres babyer, det skjer noe med meg da, når algoritmene gir meg babybilder.

Einar Bore

glimt fra
barnehagen

Sommerhilsen fra Nyli Barnehage

Dagene er fine med varme, sol og latter. Sykkelbanen og uteområdet er flittig brukt, og barnehagens lavvo blir brukt til å spise mat fra bålet og grua der. Barna er på turer i nærområdet, og det er mye spennende å se og oppdage. De eldste barna bruker Vitensenteret og byparken jevnlig. Rammeplanen sier at barnehagen bidrar til at barna skal bli kjent med eget nærmiljø, samfunnet og verden.

Mai er måneden der vi har fokus på 1.mai og 17.mai. Barna blir kjent med tradisjoner omkring 17.mai. Vi har sunget 17.mai sanger og vårsanger. 16.mai hadde vi stor feiring i barnehagen med tog opp til Kiwi. Tilbake i barnehagen hadde vi hoppeslott, ansiktsmaling og bowling. Alle barna laget hver sin bukkett med blomster i rødt, hvitt og blått, for utdeling i toget på 17.mai.

Vi setter stor pris på det gode samarbeidet vi har med staben på menighetshuset. Alle barna er med på pinsegudstjenesten, og det har blitt en flott tradisjon. Luregruppa, de eldste barna, gleder seg stort til dette hvert år. Endelig er det deres tur til å besøke klokertårnet sammen med Siri. 4-åringene får prøvd å spille orgel med Leif Rino så det runger flotte toner utover kirkerommet. De yngste får dekorere fredsduer, med stor konsentrasjon. Takk for en flott stund i kirka.

Vi er Livsgledebarnehage, så 4- og 5-åringene har igjen vært på besøk til Margarete stiftelsen der de sang og var sammen med eldre. De fikk alle hilst og klappet på alpakaer, som var på besøk der.

Nyli barnehage er en "solsmart" barnehage, der vi har et forsterket fellesskap om god solbeskyttelse. Alle barna har laget hver sin caps til bruk i sola. Vi har mange områder i uteområdet, der barna kan få skygge. Det er pergola over sandkassene, som også gir ly for sol og vind.

Gratulerer til Michelle, vår flinke lærling som besto fagbrevet som barne- og ungdomsarbeider. Hurra for Afraa, som også besto fagbrevet. Dere er gode. Vi er stolte av dere.

Vi vil ønske dere alle en solrik og fin sommerferie med bading, sol og late dager. Nyt!

Sommerlig hilsen fra
barn og personalet i Nyli Barnehage.

Menighetshuset 50 år

Det er 50 år siden Barbu Menighetshus på Nyli ble åpnet. Prislappen var 900.000 kroner, og det var stor giverglede til prosjektet. 250.000 kroner til selve huset ble samlet inn og ikke mindre enn 50.000 kroner til inventar.

Allerede i 1970 sendte Barbu menighet søknad til kommunen om å få tomt til et påtenkt menighetshus, men den gang var det et område på Østerjordene som var aktuelt.

Dette området var imidlertid allerede påtenkt som friluftsareal, og kommunen hadde ingen annen tomt å tilby. Men - ved stor imøtekommenhet fra Nyli gård og eieren - som var Arendal Indremisjon - fikk imidlertid Barbu menighet tomt til sitt menighetshus på et større område som ble lagt ut til bebyggelse.

Her fikk man til takstpris overta et areal på fem mål, stort nok til både menighetshus og barnehage - som man ønsket å bygge i sammenheng med hverandre. Barnehagen ble bygget i første byggetrinn, og var først i full drift. Umiddelbart etter at denne var fullført, satte man i gang med menighetshuset. Byggekomiteen besto av Per Madland, Eldbjørg Moe, Kaare Helle, Aslak Bratteland, Nils Bjormyr og Alf E. Larsen - som var formann i byggekomiteen.

Og nå kunne byggekomiteen puste lettet ut. Den store gavmildheten og interessen som ble vist fra mange hold i Barbu menighet, ga ekstra inspirasjon til byggekomiteen og de som har stått ansvarlig for arbeidet. Nå sto bygningen der i all sin pryd, ferdig innredet og med mange innflyttingsgaver. Diakonisseforeningen ga et piano, Kirkeforeningen sammen med Pleiehjemsforeningen og Barbu kirkekor spanderte et orgel, Husringene sørget for gardiner og 4-5 komfyrer.

Endelig! I nærvær av tre til fire hundre mennesker ble menighetssenteret vigslet. Selveste biskop Erling Utne - med assistanse av fem prester - foretok den høytidelige handlingen. Allerede da kirketjeneren lot klokkeklemmene lyde fra det nyeste klokketårnet, var feststemningen begynt å gjøre seg gjeldende.

Barbufolk fra alle kanter fylte snart den

FAKSIMILE TIDEN 29.1.74

FAKSIMILE AGDERPOSTEN 29.1.1974

FOTO: MENIGHETENS ARKIV

FOTO: MENIGHETENS ARKIV

store menighetssalen, peisestua, hall, trappeoppgang - ja - til og med på kjøkenet. Presis klokken elleve forlot prosesjonen barnehagen og toget opp den lille bakken til menighetshuset. Foran gikk klokker Karl Levinsen som bar den store, gylne syvarmede lysestaken som hadde vært i menighetens eie i mange år. Etter ham fulgte to søndagskolebarn bærende på to blomstervaser med påskeliljer, to av årets konfirmanter, to medhjelpere med de hellige kar, og prestene i ornat.

Det var tidligere prester i menigheten - prost Synnes, Sogneprest Sigurdson og sogneprest Tor Moe - sammen med sogneprest Ekeland fra Trefoldighet menighet

gravetjenesten@gmail.com

Johannes Birkeland
Belløve 12
4842 Arendal
Tlf. 413 09 896

Hage - Drenering - Piggning
Vann & Avløp

og Barbus nåværende sogneprest Kaare Helle. Agder-biskop Erling Utne avsluttet prosjesjonen.

Det var sogneprest Helle som åpnet høytideligheten. Han slo fast at i de førti årene som var gått siden man for første gang begynte å tenke på menighetshus i Barbu, hadde Gud åpnet mange dører, og på forunderlig vis hadde forholdene lagt seg til rette.

Den første kirkelige handlingen som ble foretatt i det nye menighetshuset, var dåpen av lille Bjørn Inge. Den var det sognepresten selv som foretok.

Marit E. Andersen (Kilde:Agderposten)

interoptik
Corneliusson

Off.Godkj. Optiker Arnt Corneliusen
Havnegaten 1, 4836 Arendal, tlf 37021682
e-post: corneliusson.arendal@interoptik.no

Barbu menighetshus - mitt andre hjem

Mitt første møte med Barbu menighetshus fikk jeg allerede i 1974, rett etter at huset sto ferdig og vigslet. Jeg jobbet i Nyli barnehage i to år, fra høsten 1974, dels som praktikant og 16 måneder som sivilarbeider. Som sivilarbeider kunne jeg formelt sett ikke bo hjemme, så det ble lagt opp til at min hybel var lagerrommet på menighetshuset, det som nå er ungdomsarbeiderens kontor. Men det ble ingen fast bopel og jeg fikk aksept for å bo hjemme.

Fra 1975-76 jobbet også min kjæreste, Brit, i Nyli barnehage, og sammen fikk vi et godt forhold til menighetssenteret. Det var derfor naturlig vi feiret vårt bryllup på menighetshuset da vi giftet oss i 1977.

Seinere har vi i familien feiret tre konfirmasjoner for våre barn, tre dåp av barnebarn, tre minnesamvær for våre foreldre samt en rekke julefester og bursdager i familien.

Da jeg i 1978 begynte som klokker/menighetssekretær i Barbu, ble det adskillige dager og ikke minst kvelder på menighetshuset.

Jeg var leder for en gutteklubb hver tirsdag ettermiddag med hobby- og sløydaktiviteter i bomberommet og sang og aktiviteter i peisestua. Et par år hadde vi også Ten Sing øvelsene hver torsdagskveld i store salen før vi flyttet tilbake til Trefoldighetskirka. De første 10 årene var jeg klokker på gudstjenestene i Barbu, og mange av de månedlige familiegudstjenestene ble lagt til menighetshuset.

I 1985 ble menighetskontoret flyttet fra prestegården til menighetshuset i forbindelse med utvidelsen av huset. Det ga et enda tettere bånd til menighetshuset der jeg nå var både tidlig og seint.

Det var særlig arbeidet med Ungdomsklubben som ga en sterk hjemmefølelse til menighetshuset. Jeg har tilbragt godt over 1000 fredagskvelder i mange forskjellige fasonger i regi av ungdomsarbeid. Ungdomsklubben hadde et «hjemme»-forhold til huset og brukte hver en krik og krok. Det kunne nok til tider være litt røff med behandling, innebandy til

Barbu Menighetshus på Nyli er ikke bare blitt dobbelt så stort. Det fremstår også i ny drakt etter en omfattende oppussing. Prestekontorer er det også blitt plass til etter utvidelsen, og det er Lv. klokker Jan Egil Hagli, res.kap. Svein Gjesdal, sogneprest Olav Alsåker og kirketjener Alf E. Nilsen glade for.

FAKSIMILE AGDERPOSTEN 22.8.85

godt over midnatt var ikke uvanlig. Bomberommet var også flittig brukt, og vi la nytt gulv, malte og dekorerte veggene og snekra sofabanker. En skikkelig hjemmelaget ungdomsbule ble resultatet.

Som i alle hjem, kommer ønsket om oppgradering og fornyelse. Og i 2020 gjennomgikk huset en stor ansiktsløfting. Det gikk fra et litt slitent brukshus til en finstue. Så i jubileumsåret 2024 kan vi vise fram et flott hus med gode fasiliteter og utstyr.

Mye er forandret fra første byggetrinn i 1974. Men håpet er at menighetshuset fortsatt kan fylles med arbeid for både barn, ungdom og voksne og at finner rom for allsidige aktiviteter der stadig flere kan føle seg hjemme.

Jan Egil Hagli

Barbu menighet støtter yrkesutdanning for ubemidlet ungdom i Egypt

I ørken mellom den egyptiske hovedstaden Kairo og den store kystbyen Alexandria har biskop Thomas bygget opp et kraftsentrum for den koptiske minoriteten og den koptiske kirken.

BISKOP THOMAS STARTET ANAFORA OG UTDANNINGSSENTERET ANASTASIA (FOTO: PÅL BRENNE)

Biskop Thomas er koptisk-ortodoks biskop med sete i det fattige bispedømmet El-Qussia i Øvre Egypt - det vil si i den sørlige delen av landet. På retreat- og utdanningssenteret Anafora har biskop Thomas startet Anastasia - et undervisningscenter - der ubemidlet, koptisk ungdom fra Øvre Egypt får yrkesrettet trening og grunnleggende hjelp til å klare seg i samfunnet. Mange av kursene er rettet mot kvinner. De siste årene har kursstedet vokst kraftig og har inngått samarbeid med flere ulike universiteter som gir høyskolekompetanse.

Stefanusalliansen har samarbeidet med biskop Thomas siden 2005. Samme år ble han den første til å motta Stefanusprisen. Biskop Thomas har besøkt Norge en rekke ganger. Siden 2013 har Barbu menighet hatt Stefanusalliansens arbeid i Egypt som et av sine misjonsprosjekter. Vi har forpliktet oss til å støtte arbeidet med kr.20.000 i året. Det målet har vi nådd hvert år, hovedsakelig offer i noen gudstjenester, men vi ta også mot øremerkede gaver. I de siste fire årene har vi samlet inn kr. 91.000.

Einar Bore

ARENDALE BY- OG REGIONSHISTORIE

Arendal kommunes bokprosjekt.
Bøkene kan kjøpes i bokhandlene og på Kuben/AAMA.

ALLE FOTO: JON PRØIS RUSTAND

Reise i vesterveg: Orknøyene og Kirkwall

Kale Kolsson, født og oppvokst på Bringsværd ved Fjære kirke er berørig omtalt på en plakett i messing i katedralen i Kirkwall, Orknøyene. Han satte i gang byggingen av katedralen som fikk navnet etter St. Magnus, hans morbror, i 1137. Da var han blitt jarl av Orknøyene, utnevnt av Sigurd Jordsalfare noen år tidligere og tatt navnet Ragnvald Orknøyjarl.

Magnus, hans morbror, hadde som jarlesønn, tidligere noe motvillig vært med i striden om makten på Orknøyene. På tokt med Magnus Barfot hadde han hatt en religiøs krise og nektet å være med på krigføringen, holdt seg i skipet og sunget Davidssalmene mens de andre kriget. Han rømte fra båt og svømte i land ved Skottland og tok opphold hos dypt religiøse slektninger der.

Seinere, på begynnelsen av 1100-tallet ble han likevel utnevnt til jarl over halve Orknøyene og ble kjent som en streng, men rettferdig hersker, som vernet almu- en. Fetteren Håkon var jarl over andre halvdel og snart skulle han kreve hele.

I 1115 kom det til et møte der Håkon brøt forutsetningene og stilte med overmakt. Magnus tilbød seg å forlate øyene, dra til England, noe som ble avslått. Det endte med at Magnus ble drept, utpekt av Håkon utførte kokken Lidolv drapet, men gråt etterpå.

Magnus ble raskt regnet for å være en helgen, trolig støttet av folkelig beundring. Valfarten til graven ble først kalt overtro av biskop Vilhelm den gamle, så skal han selv ha kjent helgenens makt og tillatt kult.

Reisefølget fra Fotefar (turoperatøren i 2024), ombord i cruiseskipet, la til kai i Kirkwall tidlig på lørdag 25. mai. Det var ganske kjølig da vi gikk opp til St. Magnuskatedralen, men oppholdsvær. Mektig imponert over katedralen! Kol Kolson, far til Ragnvald Orknøyjarl, ledet arbeidet de første årene. Mesteparten av bygningen gjennomført i normannisk stil, seinere overgangsstil til gotikk og fullført med gotisk tilbygg, avsluttet i 1450. Trenger nå fortsatt mye vedlikehold.

Jeg og min sønnesvigerfar (ses på øverste

bilde) har campert sammen hele denne reisen, sammen med ca 460 nordmenn i den norske turoperatørens følge. Totalt 1.400 passasjerer på Ambience, cruisebåten. Det har vært en fantastisk flott opplevelse, særlig fordi besøkene har vært kombinert med en rekke foredrag av historiker og sakprosaforfatter Tore Skeie, og lingvist og professor emeritus Gunnstein Akselberg (begge avbildet over). Åpnet med foredragene:

- Frå Lundunaborg - langs Danelagen og Skottland - til Orknøyane (Akselberg)
- Drømmen om Nordsjøriket - Olav Haraldssons historie (Skeie)

Så fulgte en reise i vesterveg og historie, til Færøyene/Runavik - Island, dvs Reykjavik, Isafjörður, Aukureyri og Seidísfjörður - Shetland/Lerwick og Scalloway - London. Gunnstein avsluttet med Rolling Stones sitt nye album 'Hackney Diamonds', 'Hackney' som betyr 'Håkons øy' og ellers er en bydel i London. Og albumsporet 'Sweet Sounds of Heaven', som var intet mindre enn 'Fadervår', overraskende!

Så reiste vi faktisk hjem igjen. Blir det en fortsettelse? Vi får se.

rådsnytt

Menighetsrådet har nedsatt en arbeidsgruppe som skal forberede en sak om hvordan vi kan utvikle bruken av frivillighet i menigheten.

I juni møtes menighetsrådet og staben for å arbeide med menighetens strategiplan for 2024 – 2027.

I dialog med brukergruppene og husstyret arbeider rådet med brukerrutiner og regler for bruk av menighetshuset, herunder brannrutiner og opplæring i bruk av elektroniske hjelpemidler.

Menighetens høstbasar arrangeres lørdag 2. november

Fra forrige komité fortsetter Jan Egil Hagli, Cecilie Strand og Vibeke Marie To-biassen. Menighetsrådet representeres av Brit Elisabeth Bugge Mjåvatn, Arve Alsvik og Ole Christian Fiane.

Økonomisituasjonen

Menighetsrådet drøftet spørsmålet om et evt. økonomiutvalg og nedsatte i vinter en arbeidsgruppe for å se på behov og ideer angående utvikling av menighetens økonomi.

Arbeidsgruppen anbefalte at ansvaret for økonomistyring forankres i menighetsrådet. Med de store låneforpliktelsene menigheten har påtatt seg med ombyggingen av menighetshuset, må AU løpende ha sin oppmerksomhet på utviklingen i økonomien. Konkret ble det anbefalt en innsamlingsaksjon for 1) å finansiere anskaffelsen av møbler og nødvendig supplering/oppgradering av utstyr til menighetshuset, og 2) å samle inn gaver til nedbetaling av lånegjelden. En aksjon for styrking av den faste givertjenesten bør også settes i gang. Menighetsrådet vedtok enstemmig å sette i gang en innsamlingsaksjon, men kommer tilbake til detaljer. Arbeidet med å nedsette aksjonskomité startes opp.

Menighetens årsmøte

Årsmøtet ble gjennomført etter gudstjenesten den 5.mai. Møtet ble ledet av menighetsrådets leder Arve Alvik. Nestleder i forrige menighetsråd, Mette Barth, la fram den årsmeldingen for 2023 som var skrevet av Aud Findal Dahl. Alsvik la fram en kort melding fra det nye rådet. Einar Bore la fram årsregnskapet for 2023.

Årsregnskapet

Årsmelding og årsregnskap vedtok årsmøtet å ta til etterretning. Det regnskapsmessige driftsresultatet for 2023 viser et «overskudd» eller «mindreforbruk» på kr. 208.369, med en samlet driftsinntekt på kr.2.167.298.

Balanseregnskapet viser ved utgangen av 2023 en lånegjeld på vel kr. 3,4 mill. Investeringsregnskapet for menighetshuset viser dessuten at det fortsatt gjenstår et underskudd på ca. kr.460.000. Samlet gjeld er derfor kr.3.876.033. Tilsvarende tall for 2022 var kr.4.392.534. Gjelden er dermed redusert med kr. 516.501 i 2023.

De økonomiske utfordringene er nå å møte de årlige avdragene på nær 1/2 million og renteutgifter som pr. i 2024 utgjør over kr.150.000. Her trengs en styrking både av den faste givertjenesten (avtalte årlige gavebeløp) og evt. enkeltgaver til ekstra nedbetaling av lånegjelden.

Arendal kirkelige fellestråd har i møte den 17. april godkjent det økonomireglementet som menighetsrådet i Barbu har utarbeidet for perioden 2024-2027.

I vår er en forstøtningsmur på Barbu kirkegård rehabilitert. Muren nord for kirken er viktig både for gravene som ligger under, og for gravene på terrassen ovenfor muren.

I mai pågår rehabiliteringsarbeid i forbindelse med økt avskalling av utvendig murpuss på kirkebygget. Det skal utarbeides en plan for mer omfattende rehabilitering av kirkens fasade og vinduer, som søkes gjennomført innen kirkens 150 års jubileum i 2030.

Plan for ny gulvkonstruksjon i kordelen av Barbu kirke er under arbeid. Samtidig er tanken å etablere en rullestoladkomst til kordelen. I dialog med Riksantikvaren søkes en utforming som kan godkjennes.

Einar Bore

Marthe Espeland er tilsatt som menighetssekretær i Barbu. Hun tiltrådte stillingen i juni.

Arendal og Grimstad Kirkeakademi

Styret i Kirkeakademiet gleder seg over å kunne presentere dette programmet for høsten 2024:

Onsdag 18. september, Grimstad kirke kl. 19.30:

Jens Olai Justvik:

«Fra operasjoner til prest.»

Jens Olai Justvik er utdannet ved Statens Operahøgskole. Han ble tilknyttet Den Norske Opera som stipendiat i 1989 og fast ansatt som solist i 1992. Han har sunget med Kristiansundoperaen og Opera Mobile, samt gitt en rekke konserter i bl.a. England, Tyskland, Italia og USA. Han valgte sent i livet å utdanne seg til prest og er nå sokneprest i Tveit i Kristiansand.

Onsdag 9. oktober, Arendal bibliotek kl. 19.30:

Pater Sigurd Markussen:

«Fra Vatikanet til Arendal.»

Sigurd Markussen er sokneprest i St. Franciskus menighet i Arendal. Har tidligere vært medlem av Presterådet og Konsultorkollegiet i Oslo katolske bispedømme. Har vært viserektor ved Pontificio Collegio Teutonico di Santa Maria ved Vatikanet. Markussen har også innehatt mange andre verv og stillinger innen Den katolske Kirke i Norge.

Onsdag 13. november, Arendal bibliotek kl. 19.30:

Hans Grelland:

«Hvem er jeg – i samtale med Søren Kierkegaard?»

Hans Herlof Grelland er professor emeritus i kvantekjemi ved universitetet i Agder. Han er også master i filosofi og har skrevet flere bøker innen dette feltet, blant annet om Søren Kierkegaard og hans betydning for Henrik Ibsen og Edvard Munch og om følelsenes filosofi.

Inngang kr. 100,- for medlemmer, kr. 150,- for ikke medlemmer.

Hvorfor ikke like godt bli medlem? Enkeltmedlem kr. 200, par kr. 300 pr.år. Bankkonto 2801 25 39713 (husk navn), Vipps 704037 (husk navn).

Velkommen til spennende og inspirerende møter!

Torbjørn Køhn

Menighetens frivillige: Brenner for ungdomsarbeid

Det skal godt gjøres om du ikke har lagt merke til Hilde og Kjetils innsats for barne- og ungdomsarbeidet i menigheten de siste par tiårene. Vi har tatt en prat med to av våre gode frivillige ledere.

Hilde Romtveit Hermansen (45) fra Steinsås og Kjetil Hermansen (48) fra Bjønnes. Bor på Grasåsen.

Menighetsbladet møter Hermansens i sola på verandaen, mens ungflokken dukker opp og ned fra bassenget, for å høre litt om hvordan det er å være så engasjert i arbeidet i menigheten.

- Jeg begynte som en av lederne for aspirantkoret til Laudamus da jeg gikk på ungdomsskolen, og senere ble jeg også speiderleder, forteller Hilde.

I ungdommen var hun aktiv i både Barbu Ungdomsklubb og Ten Sing. Etter noen år som student, vendte hun tilbake til Sørlandet sammen med ektemannen Knut, og ble leder for Appell Ten Sing høsten 1999. I tillegg til koret arrangerte de nattkafé for ungdom i Kirkekjelleren på lørdagskvelder, og ungdomsgudstjenester i Trefoldighetskirken. Hilde tok en pause fra dirigentrollen i etterkant av Knuts bortgang i 2004.

- I januar 2007 startet jeg opp igjen som leder for Appell sammen med Kjetil, og da flyttet vi øvelsene hjem til Barbu kirke.

Utover på 2010-tallet var paret med på oppstart av ungdomsgudstjenester, familieklubben K/M Kluzz og har siden høsten også hatt ansvaret for Tween Sing.

- Det er noe deilig befriende å jobbe sammen med ungdommer, sier Hilde.

- Når man jobber som jeg gjør i akuttpsykiatrien, og hører folk som klager over ungdommen nå til dags, så er det så deilig å oppleve at det finnes så mange fine ungdommer. Jeg føler meg så privilegert når jeg kan stå foran og dirigere og se hver og en i øynene og se at de får til noe de tenkte de ikke kunne få til, den opplevelsen gir mye tilbake til meg.

Så hvordan strekker tiden til for alt engasjementet?

- Mimmi og Rolv (Hildes foreldre) er

FOTO: PRIVAT

løsningen på all logistikk hjemme hos oss. Vi pleier å si at deres frivillige arbeid for menigheten er å være barnevakter hjemme hos oss når vi skal være med på noe, forteller Hilde.

- Det er viktig for oss at det er et felles prosjekt, at det er noe vi kan gjøre sammen, sier Kjetil. - Det er jo selvfølgelig sånn at noe må prioriteres bort, men hvis man driver med mye man liker og synes er meningsfullt så finner man tid.

Omtrent alt dere er engasjert i er jo også tilknyttet KFUK/KFUM, hva er deres forhold til den organisasjonen?

- Det er min favorittorganisasjon i hele verden, sier Hilde. - Jeg elsker rausheten og romsligheten de står for. Etter å ha jobbet så mange år med ungdomsarbeid i menigheten er det godt å vite at man tilhører en organisasjon som KFUK/KFUM. Om det kommer en ungdom og forteller at de har blitt kjæreste med en av samme kjønn, så er det bare koselig. Det er veldig befriende å ikke måtte forholde seg til at det ikke skulle være greit. Også er det så flott at man kan være åpne og inkludere alle, uansett hvor lite eller mye kirkevennlige man er.

- Det er et veldig fint arbeid å være en del

av, sier Kjetil. Veldig mange fine ledere både her lokalt, og sentralt i organisasjonen.

Har dere noen tips til andre som har lyst til å engasjere seg i frivillig arbeid?

- Det er viktig å finne seg en aldersgruppe du liker å være sammen med, og at man kjenner at man har noe å bidra med. For vår del er dette en del av livsstilen akkurat nå, og kalenderen planlegges gjerne rundt aktivitetene vi er engasjert i. Selvfølgelig er det dager der det er litt tungt å komme seg over dørstokken før en korøvelse, men etter at den er gjennomført kommer vi alltid hjem igjen med mye mer energi! Man må også tørre å stå i det en stund også, bygge litt relasjoner og være utholdende før man føler det kommer noe tilbake.

Det begynner jo å bli ganske mange år som engasjerte i menigheten nå, hvordan synes dere utviklingen har vært?

- Det er jo ikke noen hemmelighet at det har vært noen utfordrende år med stadige utskiftninger i staben i menigheten, så det gleder oss veldig at det ser ut til å stabilisere seg veldig nå. Det virker som det er en skikkelig god stemning i menigheten! Vi gleder oss til alt som kommer!

Henrik Nærdal

min salme

«Når jeg står og dirigerer koret midt i kirkerommet, synes jeg det er et deilig rom å stå i. Det favner alle livsfaser, fra de høyeste topper til de dypeste daler. Akkurat som denne salmen, som lærer om hvordan livet går videre. Det har jeg opplevd at går an.»

Hilde Romtveit Hermansen

319 Lær meg å kjenne dine veie

(Jacob Paulli)

*Lær meg å kjenne dine veie
og gå dem trøstig skritt for skritt!
Jeg vet at hva jeg fikk i eie,
er borget gods, og alt er ditt.
Men vil din sterke hånd meg lede,
jeg aldri feil på målet ser,
og for hvert håp som dør her nede,
får jeg et håp i himlen mer.*

*Lær meg å kjenne dine tanker
og øves i å tenke dem!
Og når i angst mitt hjerte banker,
da må du kalle motet frem.
Når jeg har tenkt meg trett til døden,
så si hva du har tenkt, o Gud!
Da kan jeg se at morgenrøden
bak tvil og vånde veller ut.*

*Men lær meg fremfor alt å kjenne
din grenseløse kjærlighet,
den som kan tusen stjerner tenne
når lykkens sol for meg går ned.
Den tørrer tåren som den skapte
og leger såret som den slo.
Dens vei går gjennom det vi tapte,
den gir oss mere enn den tok.*

Bålpanna

- tilbud for elever på Sam Eyde videregående skole

Bålpanna ledes av meg som tiltaksleder og diakon i Barbu menighet. Med meg har jeg tre pensjonister (se faktaboks). De deler på oppgaven, så én av dem er med hver gang. Jeg opplever at det skaper noe helt eget at de er med. At de er der hele dagen uten å få betalt gjør spesielt inntrykk på ungdommene. Min opplevelse er at det også gjør en forskjell i møte med ungdommene, både med den livserfaringen de har og de menneskene de er. Vi ønsker at ungdommene skal få erfare det som står på plakaten: «Alle er mer enn det du ser». De skal erfare å bli tatt imot, tatt på alvor, bli sett og lyttet til. Jeg har tatt en prat med disse tre flotte frivillige for å høre deres tanker om Bålpanna og tjenesten deres der. Her er noe av det de sa:

Jeg har stor sans for måten Kirkens Bymisjon jobber på. Det er en flott organisasjon. Jeg tenker at Kirkens Bymisjon er kirkens forlengede arm, og at det handler om diakoni: «Guds kjærlighet til alle mennesker og alt det skapte, virkeliggjort gjennom liv og tjeneste». Når jeg deltar på Bålpanna får jeg bruke livet mitt på noe meningsfullt. Jeg har tro på å være tilgjengelig for samtale. Dette er noe jeg brenner for som jeg nå kan fortsette med selv om jeg har blitt pensjonist – å være tilgjengelig for folk, for ungdom.

Da jeg ble spurt om å være frivillig på Bålpanna, tenkte jeg at det å være i et ungdomsmiljø kunne være givende og spennende. Tiden min er fortsatt dyrebar som pensjonist, det er ikke alt jeg kunne tenke meg å være med på som frivillig, men det med ungdom tiltalte meg. Dette hadde jeg lyst til å si ja til da jeg ble spurt. Det som gjør det meningsfullt å være på Bålpanna er å ta imot ungdommer som har et tydelig behov for å prate med noen. Vi deler ut gratis kakao, og hadde vi bare vært der for det, så tenker jeg at det ikke var så mye vits i tilbudet. Det er møtene med ungdommene og samtalene som gjør det meningsfullt å være der. Jeg tenker at det er viktig at virksomheten drives på en måte som gjør at vi når ungdommer som trenger oss.

Jeg synes det er spennende å ha en rolle blant ungdom, etter å ha arbeidet mange år i eldreomsorgen. Jeg synes det lærerikt å være i kontakt med ungdom. Jeg liker å bruke tiden min på å gjøre noe som kommer andre til gode, det å være til nytte.

Ungdommene sier at de savner oss når vi ikke er der. De forteller at de er glade for at vi er der, og de kommer igjen og igjen. Ansatte på skolen, både lærere, rådgivere

og miljøterapeuter sier at det er positivt at vi er der. De oppfordrer ungdommene til å oppsøke oss i pausene eller hvis de trenger en pause. Ungdommene kommer til oss og deler sorger og gleder. Når de er sprekkeferdige med noe godt som har skjedd, så kommer de og deler, og når de gruer seg til noe, så kommer de og deler det. Og så kommer de og fjaser og koser seg. Vi ler mye.

Jeg opplever at det er givende og meningsfylt å være til stede på Bålpanna og ta imot de ungdommene som kommer. Spesielt for dem som faller utenfor. Det at de kan føle seg sett og hørt uten forpliktelser, en liten stund.

Og så tenker jeg at dette er menighetens omsorgsarbeid. Mange av ungdommene som hører til Barbu går på Sam Eyde videregående skole. Jeg tenker at det er viktig med lavterskeltiltak som gjør oss lett tilgjengelige – en kirke midt i verdens hverdag. Kontakten begynner noen ganger overfladisk, men når en kjenner seg trygg, så kommer kanskje det som ligger der. Jeg kjenner en som i voksen alder fortalte om ei nabodame som en gang hadde sett ham og sagt til ham: «Du er alltid velkommen til meg. Jeg er klar til å ta imot deg med en varm kopp kakao.» Mannen fortalte videre: «Jeg besøkte henne ikke så ofte, men jeg visste at hun var der. Det var viktig!» Jeg tenker at det gjør en forskjell at vi er der. Jeg er glad for å få være en del av dette, og jeg får møte veldig mange flotte ungdommer på Sam Eyde videregående skole.

Anita Johnsen Våge

Hva er Bålpanna?

Bålpanna er et samarbeidsprosjekt mellom Barbu menighet og Kirkens Bymisjon. Tiltaket startet opp høsten 2020, og er et møte- og værested for ungdommer på Sam Eyde videregående skole. Skolen er en viktig samarbeidspartner. Tiltaket har som mål å bidra positivt knyttet til psykisk helse, rusproblematikk og ungdom som står i fare for å droppe ut av skoleløpet. Alle ungdommer er velkommen uansett hvordan hverdagen er! De som drifter tiltaket er tiltaksleder og diakon i Barbu menighet Anita Johnsen Våge, sammen med tre frivillige pensjonister: Tya Monstad, Anne Helene Johnsen Våge og Tore Lindseth. Hver onsdag rigger diakon og en av pensjonistene opp bålpanne, krakker og kakao, og er klare for å ta imot de ungdommene som kommer innom.

Besøk på Ellengård

Siden 2018 har Barbu menighet samarbeidet med Ellengård om gudstjenester til jul og til påske. Flotte gudstjenester der mange fra Ellengård er med og bidrar. Barbu menighetsblad har besøkt Ellengård.

Vi har bedt leder Anne Lene Systad gi oss et innblikk i virksomheten. Vi har også snakket med mange av brukerne og sett dem i aktivitet. Det er mye som skjer. Hyggelig er det å bli gjenkjent. Det ble mange klemmer. Og jammen fikk vi også med oss dans «på gangen». Men først Anne Lene:

- Hvor lenge har dere vært her på Krøgenes?

- Vi har vært her siden januar 2017. Før det var vi spredt på forskjellige steder. Noe var på Nedenes, noe på Stoa og noe i Nygata. Selv om tilbudet fortsatt er organisert i ulike grupper, er det praktisk å ha alt under ett tak. Og ikke minst, det betyr mye sosialt.

- Når ble Ellengård etablert?

- I 1966. Da var det noen mødre ble enige om å lage et dagtilbud for deres barn med spesielle behov. Den gang sendte man dem bort til større institusjoner, sånn som Bakkebø og Nærlandsheimen. Det var lite kultur for at barna skulle være på hjemstedet, der de hørte til. Først på nittitallet ble dette endret og vi fikk HVPU- reformen (1991). Ansvaret ble da gitt til den enkelte kommune. Grunntanken hos mødrene var at de hadde tro på at barna deres, på tross av deres funksjonshemming, kunne utvikle seg. Den allmenne holdning den gang var at når barnet var født med en funksjonshemming, så hadde det ingen muligheter til utvikling. Mødrene var også opptatt av at det skulle være mulig for dem å delta i arbeidslivet. En kan si at de hadde et feministisk motiv også, i tillegg til ønsket om at deres barn skulle få samme mulighet som andre normale barn. Ellengård startet som et dagtilbud, på Nedenes. Seinere ble det utvidet til avlastning og døgntilbud. Skole kom også på plass. Det ble tilsatt lærere og spesialpedagoger. Etter hvert så man et behov for tilrettelagte

FREDRIK OG KATHINCA SVINGER SEG I DANSEN

arbeidsplasser. Det som i dag er Proflex. Den gang het det Ellengård verksted og lå i Blødekjær.

- Hvem er Ellengård til for?

- I starten var det et tilbud til barn. De voksne var jo ivaretatt ved sentralinstitusjonene. Det endret seg. De første årene ble det drevet som en stiftelse. Så overtok fylkeskommunen og på nittitallet ble ansvaret lagt til kommunen. Da ble det en kommunal tjeneste som man søkte på og fikk tildelt plass, etter gjeldene lovverk. I dag er det hjemlet i Lov om kommunal helsetjeneste og Pasient og brukerrettighetslov.

- Hvor mange er tilknyttet Ellengård pr. i dag?

- Totalt er det ca 60 brukere. Alt fra de som har med sitt eget personal og er innom og spiser niste på fredager til de som har fem dagers uke. Tilbudet er fra etter videregående. Tidligere var det slik at hadde en fått tildelt plass, så ble en her fram til pensjonistalderen. Det har endret seg.

Nå vurderer vi om tilbudet er godt nok for den enkelte. For eksempel ser vi, når vi blir kjent, at noen ha mer ressurser enn det vi kan tilrettelegge for. Da handler det om VTA (varig tilrettelagt arbeidsplass), en kartlegging av arbeidsevne og et karriereløp. Det siste tiltaket, Helt med, er et arbeidsmarkedstilbud som betyr jobb i ordinært arbeidsliv. Vi har mange som vi ivaretar og har ansvar for helt til de «går av» med pensjon. Pensjonsalder her er 65 år.

- Hvor mange grupper har dere?

- Vi har faste aktivitetsgrupper inndelt i fargekoder. Mediagruppe, en gang pr. uke. Musikk fire dager. Så er det Hallen, som jobber med ved. Båtgruppa er ute hver onsdag. En Oppdragsgruppe er på det kommunale hjelpemiddellageret. Der hjelper de til med forefallende arbeid, henting og montering av utstyr. På Stuenes gård har vi en gruppe med «grønne aktiviteter». Så har vi en Skaugruppe. De er ute, hogger ved og driver med trefelling, i samarbeid med Arendal Eiendom. En gruppe kjører internpost for kommunen til alle sykehjemmene. Bedriftsveien 22 må også nevnes. Det er en gruppe som lager lunsj en gang i uka til hjemmesyke-

JAN HENRIK HAR FUNNET RYTMEN

LUNSJ I HALLEN

pleien som har base der.

- Disse fargekodene hva betyr de? Er det ulike aktiviteter som foregår der?

- Nei, alle aktivitetsgruppene er tilrettelagt for ulike arbeidsoppgaver og aktiviteter. Der kan en holde på med «sine ting». Tegne, sy, høre på musikk. Mye forskjellig. Jeg tror vi er flinke til å se den enkelte og deres behov. Fargekodene er lettere å forstå når man ikke kan tall eller bokstaver.

- Hvor mange jobber her?

- Det er ca 21 fast ansatte og det er en flott og stabil gjeng. Jeg har en relativ enkel jobb som leder for rause og dedikerte medarbeidere.

- Hva med kompetansen?

- Det er viktig med en tverrfaglig arbeidsgruppe. Lærlingen er like viktig som vernepleieren. Vi skal speile behovene til de vi skal gi tjeneste til. Musikkterapeuten er det siste tilskuddet av tverrfaglig kompetanse. Det har vært en suksess. Det har gjort mye med miljøet på Ellengård. Vi bruker den kompetansen vi har og prøver å utnytte den best mulig. Vi har mange områder vi skal dekke.

GLIMT FRA AKTIVITETSGRUPPENE - TOM HELGE

GLIMT FRA AKTIVITETSGRUPPENE - INGRID

- Beliggenheten er fin. I kantina ser dere rett mot Tromøysund. Trives dere her?

- Vi trives veldig godt på Krøgenes, men vi har behov for mer plass. Vi håper å kunne bli her, og kanskje få utvidet kapasiteten. Beliggenheten er praktisk med gode bussforbindelser for de som kan ta bussen til og fra.

- Vi i Barbu har vært veldig fornøyd med å samarbeide med dere her på Ellengård. For oss har det vært en berikelse på alle måter. Hva med dere?

- Måten vi ble invitert inn på gjorde at det var lett for oss å takke ja til samarbeid. Det betyr mye for oss, både gudstjenestene til jul og påske i kirka og de månedlige musikkksamlingene her på Ellengård, med diakon Anita og organist Leif Rino. Det er mye liv og røre på Ellengård og dere har evnet å ta imot og inkludere våre brukere på en fantastisk fin måte. Det betyr mye for oss.

Fotograf Siri og jeg tar en runde for å se hva de ulike gruppene holder på med. Noen sitter og tegner. Andre hører på musikk. Noen syr. I Hallen holde de på med diverse treaktiviteter. Så får vi beskjed om at det er trim i gangen. Musikken er allere-

de i gang. Kathinca leder an med god hjelp av Fredrik. Rørende er det å se hvordan de støtter og hjelper hverandre. Her danses det med rullestol, ståstol og jeg vet ikke hva. Det er bare «å hive seg rundt». Valg av musikk går på omgang. Det er bra truck. Dansemusikk slår best an.

Så er det tid for lunsj. De som jobber i Hallen, spiser der. Aktivitetsgruppene deler seg, slik at det ikke blir for mange i kantina på en gang. Vi tar en kaffikopp og slår av en prat med «gamle» kjente. Line og Kathinca som var konfirmanter i Barbu for noen år tilbake. Julie Elise, Jan Henrik, Julie og Tom Helge som har vært med og hjulpet til i kirka. Vivian og Helene, Ingrid og Ingunn, er her også. Før vi sier takk for oss tar vi en tur innom Hallen. Der koser arbeidsgjengen seg fortsatt med lunsjen. Tanja og Kay Audun vil gjerne prate litt. Vi tar oss tid til det før vi sier «hadet» og takker for oss.

For et sted og for en gjeng. Og forresten trenger du en gave til noen, så ta en tur til butikkutsalget på Ellengård. Der er det masse nyttig og fint du kan få kjøpt.

Tekst: Rannveig Aas Olsbu
Foto: Siri Andersen Nærdal

Et naturlig valg
når det gjelder trykksaker!

ATL GRAFISK
Telefon 37 00 36 70
www.atlgrafisk.no

Knut A. Høyer
BOKHANDEL
STØRST PÅ KRISTEN LITTERATUR GJENNOM 85 år

Trenger du elektriker?

Tlf. 37 01 58 00
Mob. 934 52 234
RICHARD ANDERSEN
elektro
Kystveien 13, 4841 Arendal
www.dinelektriker.com - E-post: post@dinelektriker.com

bravida
Prosjekterer og leverer alle typer installasjoner for bolig og næring
BESØK VÅRT BUTIKKUTSALG

- El-installasjoner
- Internkontroll
- Brannalarmanlegg
- Tyverialarmanlegg
- Telefonsystemer
- Datasprednett
- Adgangskontroll
- TV-overvåking

For pristilbud: Tlf. 37 00 26 00
Frolandsveien 6, 4847 Arendal
E-post: arendal@bravida.no
www.bravida.no

Åpent: Hverd. 7.30 - 15.30. Lørdag stengt

Levering av catering til alle anledninger.

Vi leier også ut lokaler til dåp,
minnestund o.l.

Strand Café

Slaattene
Begravelsesbyrå a.s
Etablert 1927
Kystveien 151 - 4842 Arendal
Telefon 37 05 91 65
Døgrvakt

Verdighet og enkelthet i sentrum.

Einar Johnsen Eiendomsselskap AS
ARENDALE

Arendal Begravelsesbyrå

Byglands
Begravelsesbyråer

Et verdig og rimelig alternativ.

Knut R Bygland

Tlf. 37 01 02 51

www.byglands.no

- GARDINER • SOLSKJERMING
- SENGETØY • HÅNDKLÆR

Ingemann Ellingsen
Østregate, Arendal Tlf. 37 02 11 70

Hornnes Skog og Havkajak
Tretelling, Treklatring, Padlekurs
Tlf: 472 40 457

= Agder Sparebank

FERDIGMAT AS
Holmen 6, 4842 Arendal
Tlf. 37 01 51 66
www.torungen.no

His Galleri AS

Kirkeveien 182, 4817 His
Tlf. 37 01 16 11 - Fax 37 06 00 87

- Utstillinger og salg av samtidskunst
- Alt i innramming • Kvalitet og hurtig levering
- Stort utvalg kunstmateriell

www.hisgalleri.no info@hisgalleri.no

Alt innen hvitevarer og elektronikk
Lyd - Bilde - Telefoni - Data

elon
ARENDALE
Strømsbusletta 8 - Tlf 37 05 67 77
arendal@elon.no

GRAVMINNER

Vakkert - varig - verdig
Spesialister på omsliping, navntilførsel,
restaurering og oppussing.

Mandag-fredag kl. 07.00-16.00
Torsdag kl. 07.00-18.00
Kvelds- og lørdagsåpent etter avtale.

Fevik Steinindustri AS

Tlf. 370 47 231 Mob. 975 92 000 E-post: post@fevikstein.no
Adr: Moy Moner 95 - mellom Grimstad og Fevik

Bt Byggtorget

VÅRT HJERTE HAMRER FOR LOKALMILJØET

Stærk.
rådgivende ingeniører
Havnegaten 1, 4836 Arendal
tlf. 37 00 57 50

MENY KRØGENES
MANDAG - LØRDAG: 7-22

HØSTENS GUDSTJENESTER
(I Barbu kirke om ikke annet er angitt)

Søndag 30.juni kl 11:
Gudstjeneste
Søndag 7.juli kl 11:
Gudstjeneste i Trefoldighetskirken
Søndag 14.juli kl 11:
Gudstjeneste
Søndag 21.juli kl 11:
Gudstjeneste i Trefoldighetskirken
Søndag 28.juli kl 11:
Gudstjeneste
Søndag 4.august kl 11:
Gudstjeneste
Søndag 11.august kl 11:
Ingen gudstjeneste
Søndag 18.august kl 11:
Gudstjeneste
Søndag 25.august kl 11:
Familiegudstjeneste på menighetshuset
Lørdag 31.august kl 11 og 13:
Konfirmasjonsgudstjenester
Søndag 1.september kl 11:
Konfirmasjonsgudstjeneste
Søndag 8.september kl 11:
Gudstjeneste
Søndag 15.september kl 11:
Diakonigudstjeneste
Søndag 22.september kl 11:
Familiegudstjeneste med høsttakkefest
Søndag 29.september kl 11:
Gudstjeneste
Søndag 6.oktober kl 11:
Gudstjeneste
Lørdag 12.oktober kl 18:
Ungdomsgudstjeneste i Trefoldighetskirken
Søndag 13.oktober kl 11:
Prostigudstjeneste i Trefoldighetskirken
Søndag 20.oktober kl 11:
Gudstjeneste
Søndag 27.oktober kl 11:
Gudstjeneste
Søndag 3.november kl 11:
Allehelgensgudstjeneste
Søndag 3.november kl 18:
Allehelgenkonsert
Søndag 10.november kl 11:
Gudstjeneste
Søndag 17.november kl 11:
Gudstjeneste med utdeling av 4-årsbok
Søndag 17.november kl 19:
Taizegudstjeneste
Søndag 24.november kl 11:
Gudstjeneste med presentasjon
av konfirmanter 2025

døpte

SIGRID OLSBU-HATLEVOLD

KASPER AAS AAKENES

SELMA IBER LARSEN

EMMA KRISTINE SKJERKHOLDALEN NYGAARD

ISABELL BIRKELI HEEN

RASMUS BIRKELAND EVENSEN, KAMILLA EVENSEN
REINFJORD, SILJE-ANDREA JOSEPHSEN SKARNING
OG MARIA TINNESAND HØGSTLI

GRAVFERD

08.03: Frank Henry Kølher
15.03: Tom Gottlieb Andersen
20.03: Aud Irene Olafsen
22.03: Solveig Marie Dahlberg
22.03: Johnny Kaare Osuldsen
02.04: Ute de Lange Nilsen Scharf
03.04: Jostein Myren
16.04: Jan Askeland
18.04: Dag Bernhard Sivertsen
26.04: Bjørn Hoff
16.05: Randi Synnøve Mikalsen
21.05: Liv Aspholm
04.06: Harald Holt
07.06: Birger Johan Jacobsen

Sy vimpler til sommeren!

På Sy- og reparasjonskafeen 30.mai la vi frem stoffer og mønster til dem som hadde lyst til å sy vimpler. De er fine å henge ute på sommerdager eller til pynt inne, f.eks på barneværelset.

Å sy vimpler er en fin måte å bruke opp stoffrester, gamle gardiner, duker og sengetøy på!

VIMPLER:

Klipp ut, i ønsket størrelse, 2 deler til hver vimpler og sy dem sammen rette mot rette på langsiden.

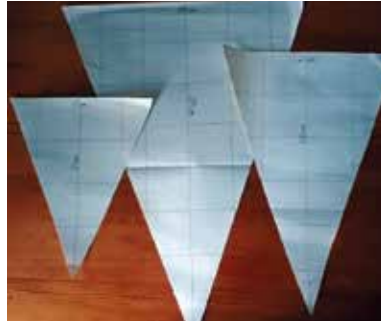
Når alle vimplene er sydd sammen, klippes overflødig stoff vekk rundt spissen.

Vreng vimplene og stryk ned sømmene.

Klipp skråband i ønsket lengde og beregn en del ekstra lengde i hver side til oppheng. I stedet for skråband, kan du skjære/klippe en 4 cm bred stoffremse i ønsket lengde. Sy vimplene fast til båndet med ønsket mellomrom. Brett inn stoffremsa og brett båndet over vimplene og sy fast langs hele båndet. Hvis du ønsker, så pynt gjerne rekka ved å henge på remser med blonder, perler osv!

Vimplene er ferdig til å henge opp!

Tekst og foto: Brit Tørå

VISSTE DU AT

- Nordmenn kjøper ca 70 000 tonn klær hvert år, ca 14 kg pr.person?
- 2/3 av alle nye plagg er laget av billige og lite miljøvennlige materialer, f.eks polyester av plast? Det er blitt et enormt og natur/miljøfarlig søppelproblem. 35% av plast i havet er fra tekstiler.
- 1% av tekstiler som samles inn i Norge, blir resirkulert. 97% sendes ut av landet til bl.a. Ghana hvor det kommer 15 millioner brukte klesplagg hver uke. Siden de er av så dårlig kvalitet, ender 40 % av disse klærne opp på svære søppelplass!

På **Sy- og reparasjonskafeen** ønsker vi å inspirere oss selv og andre til å kjøpe mindre klær og til å ta vare på klærne vi har ved å reparere dem eller sy om. Vi hjelper å reparere og veileder dem som ønsker å sy selv. Vi har symaskiner, stoffer og utstyr til utlån.

Vi har også ideer og mønster til handlenett o.l. som kan sys om av gjenbruksstoffene våre. På noen av samlingene har vi små innlegg om forskjellige reparasjonsteknikker eller forslag til omsøm. Vi ønsker å være et sosialt og miljøvennlig sted og holder til på Barbu menighetshus hver siste torsdag i måneden kl 11 – 14.

Tilbudet er gratis, men vi tar gjerne imot en gave til Kirkens Bymisjon.

VELKOMMEN også hvis du har med strikketøy eller hvis du bare vil sitte ned sammen med oss og få en kopp kaffe og en prat!

For informasjon om når alle menighetens aktiviteter starter igjen etter sommerferien, følg med på

Barbu Menighet
på Facebook
eller
barbu.menighet.no

